

Svatá Hora

1
2026
ročník
LXIII

Malá reportáž z velké slavnosti • 100 let tří redemptoristů • Válka s Turkey

OBSAH

Úvodník

Děkujeme Bohu **3**

Ze Svaté Hory

Co se stalo na Svaté Hoře **24**

Malá reportáž z velké slavnosti **15**

Z historie

Války s Turky a Svatá Hora 4 **4**

Osobnost

100 let tří redemptoristů **18**

Spiritualita

Jsme vitrinou **9**

Víme, proč je přijímání svaté? **10**

Informace

Zajímavé knihy **28**

Exercicie, kalendář akcí **32**

Kalendář akcí **32**

Pravidelné bohoslužby, otevřací doba **34**

**Fotografie
na titulní straně časopisu:**

Mons. Přibyl při oslavě
100 let svatohorských
redemptoristů

Foto Radoslav Vnenčák,
Člověk a víra

Časopis **Svatá Hora** • rok **MMXXVI**, ročník **LXIII**

Děkujeme Bohu

Na Svaté Hoře snad není nikdo, komu by v to pondělní poledne 2. února 2026 nezajásalo srdce, když apoštolský nuncius v ČR Jude Thaddeus Okolo oznámil, že papež Lev XIV. jmenoval novým pražským arcibiskupem dosavadního litoměřického biskupa Stanislava Přibyla. Pro nás na Svaté Hoře to nebyla jen zpráva z církevního světa. Byla to zpráva osobní.

Mons. Stanislav Přibyl je s tímto poutním místem spojen nejen jako řeholník – redemptorista, ale především jako zdejší farář, který zde zanechal kus své služby, modlitby i srdce. Mnozí si pamatují jeho otevřenost, smysl pro odpovědnost i schopnost spojovat duchovní hloubku s konkrétní pastorační prací. Každý, kdo ho tady i po létech občas potká, musí vidět, že Svatá Hora pro něj nebyla pastorační zastávkou, ale domovem, který postupně otevíral i druhým.

Jmenování pražským arcibiskupem je výrazem důvěry Svatého Otce i oceněním dlouholeté věrné služby církvi. Současně je však pro nás i důvodem k vděčnosti: děkujeme Bohu, že právě z tohoto místa povolal pastýře, který nyní ponese odpovědnost za pražskou arcidiecézi, do které patří i „jeho“ Svatá Hora.

Otče arcibiskupe, ze Svaté Hory Vás provází upřímná láska a modlitba: Ať Vás Panna Maria Svatohorská ochraňuje, posiluje v rozhodování a daruje Vám radost ze služby. Vaše radost je i naší radostí.

P. Miloš Szabo (redakčně upraveno)

*Není to zázrak,
že v kaluži svůj odraz
nebe dopustí? Šenk Šeo*

Foto Martin Myslivec, Člověk a víra

Cesty do minulosti Svaté Hory III.

Války s Turky a Svatá Hora 4

Císař Leopold I. po porážce Turků u městečka Svatý Gotthard v západních Uhrách uzavřel s osmanským nepřítelem ve Vasváru 10. srpna 1664 příměří. To však bylo nevýhodné pro Uhry.

Osmanům totiž zůstalo například území mezi Váhem a Hronem a ovládali i strategickou pevnost Nové Zámky. Slabý zájem císařského dvora o definitivní vyhnání Turků vyvolal mezi uherskými velmoži velkou nevoli, která zapříčinila vznik Wesselényiho spiknutí. To bylo poraženo roku 1669 a jeho důsledkem bylo kromě konfiskací a jiných represálií především posílení vlády Habsburků v Uhrách spojené s rekatolizací. To všechno vedlo po roce 1672 k formování kuruckých oddílů a k dalšímu protihabsburskému povstání uherské šlechty, vedenému od roku 1678 Imrichem Tökölym. Povstalci na několik měsíců obsadili také Kremnici, Banskou Bystrici a Banskou Štiavnicí. Na ohrožení báňských měst reagovala habsburská vláda vysláním armády, která vojsko kuruců, kteří měli s Osmany dobré vztahy, 1. listopadu 1678 porazila v bitvě u Žiaru nad Hronem. Kurucká vojska se stáhla k Tise a Tököly musel uzavřít příměří.

Záchrana jezuity a urozeného důstojníka v Uhrách a na moři

V severním svatohorském ambitu se pod číslem 66 k těmto událostem v Uhrách roku 1678 vztahuje příběh o milosti, který popsal ve svém listu tehdejšímu svatohorskému superiorovi (Karlovi Labuškoví) jeho jezuitský spolubratr Jan Pinter: „Přišedše potom do Uher dobývali jsme i pevnost, a nepřátelé na nás z velkých kusů (kanónů) doráželi, takže nám každou noc 10, 15 i 20 vojáků pobili; jak se pan plukovník Wallis dle mé rady Rodičce Boží Svatohorské zaslíbil, že dá-li Pán Bůh, bude putovat pěšky z Prahy na Svatou Horu, od té doby, ač se pouštěl do největších nebezpečností, přece vždycky bezpečný zůstal; ačkoliv okolo něho samého litaly kulky, přec vždycky jej chybily, takže někteří mysleli, že pan Wallis zná nějaké čáry, jimiž si pomáhá. On ale měl jediné útočiště v zázračném obraze Matky Svatohorské, jejíž pomoc při dobytí té pevnosti zakusil. Já toto dobrodíní Rodičce Boží přičítám. Když jsme byli na moři na den Narození Panny Marie (8. září) a skrze 19 hodin hroznou bouřku měli, takže mnoho lodí utrpělo velké škody, naši loď vítr a vlny celou obrátili, takže byla pod vodou; avšak když jsem učinil slib na Svatou Horu, šťastně jsme z nebezpečnosti vyvázli a zdraví jsme se dostali ke břehu, kde jsem zatím zdaleka Rodičku Boží Svatohorskou v paláci císařského legáta pozdravil a sloužil mši svatou.“ Ernst Georg Olivier svo-

bodný pán z Wallis (1637–1689) pocházel ze staré irské katolické šlechtické rodiny z Karighmainu, která se na nátlak anglických protestantů vystěhovala na kontinent a v roce 1651 se usadila v Čechách. Baron Wallis sloužil v armádě císaře Leopolda I. a již v sedmnácti letech se stal podplukovníkem ve Strassoldově regimentu. V roce 1673 byl poslán na pomoc dánské koruně a se souhlasem císaře vstoupil do jejích služeb. Několik let byl brigádním generálem a plukovníkem u pěších pluků krále Kristiána V. V roce 1682 se baron Wallis vrátil do habsburských služeb v hodnosti generálmajora a císař jej pověřil velením 47. pěšího pluku.

V roce 1682 vzniklo na povstaleckém území hornouherské knížectví pod osmanským patronátem. Po dobytí Košic a Fiľakovského hradu 16. září 1682 sultán Mehmed IV. korunoval Imricha Tökölyho králem Středního Uherska, který se tak stal tureckým vazalem a zavázal se Osmanům za ochranu platit 40 000 tolarů ročně. Sultán garantoval ochranu obyvatelstva, svobodu vyznání a celistvost v hranicích vašvárského míru. V listopadu 1682 uzavřeli povstalci a císařská vojska příměří.

*Záchrana Jana Pintera SJ
a plukovníka Oliviera Wallise
v Uhrách a na moři 1678*

Čechy se tehdy zvolna vzpamatovávaly ze strašlivé morové epidemie v letech 1680–1681. Na podzim 1682 začala obnova pohraničních pevností. Finančně pomohla papežská kurie, protože papež Inocenc XI. se rozhodl postavit do čela boje proti „nevěřícím“. Český zemský sněm povolil císaři Leopoldovi I. deset let vybírat kromě všech obvyklých daní tureckou sbírku a další daň na vojenské účely.

Obléhání Vídně

Začátkem roku 1683 vyhlásila Osmanská říše Mehmeda IV. habsburské monarchii válku. V létě 1683 uprchl z Francie princ Evžen Savojský a vstoupil do služeb jejího nepřítele Leopolda I. Jakožto důstojník svého bratrance Ludvíka Viléma Bádenského se zúčastnil obléhání Vídně asi stopadesátitisícovou osmanskou armádou

v čele s Karou Mustafou, které začalo v červenci 1683.

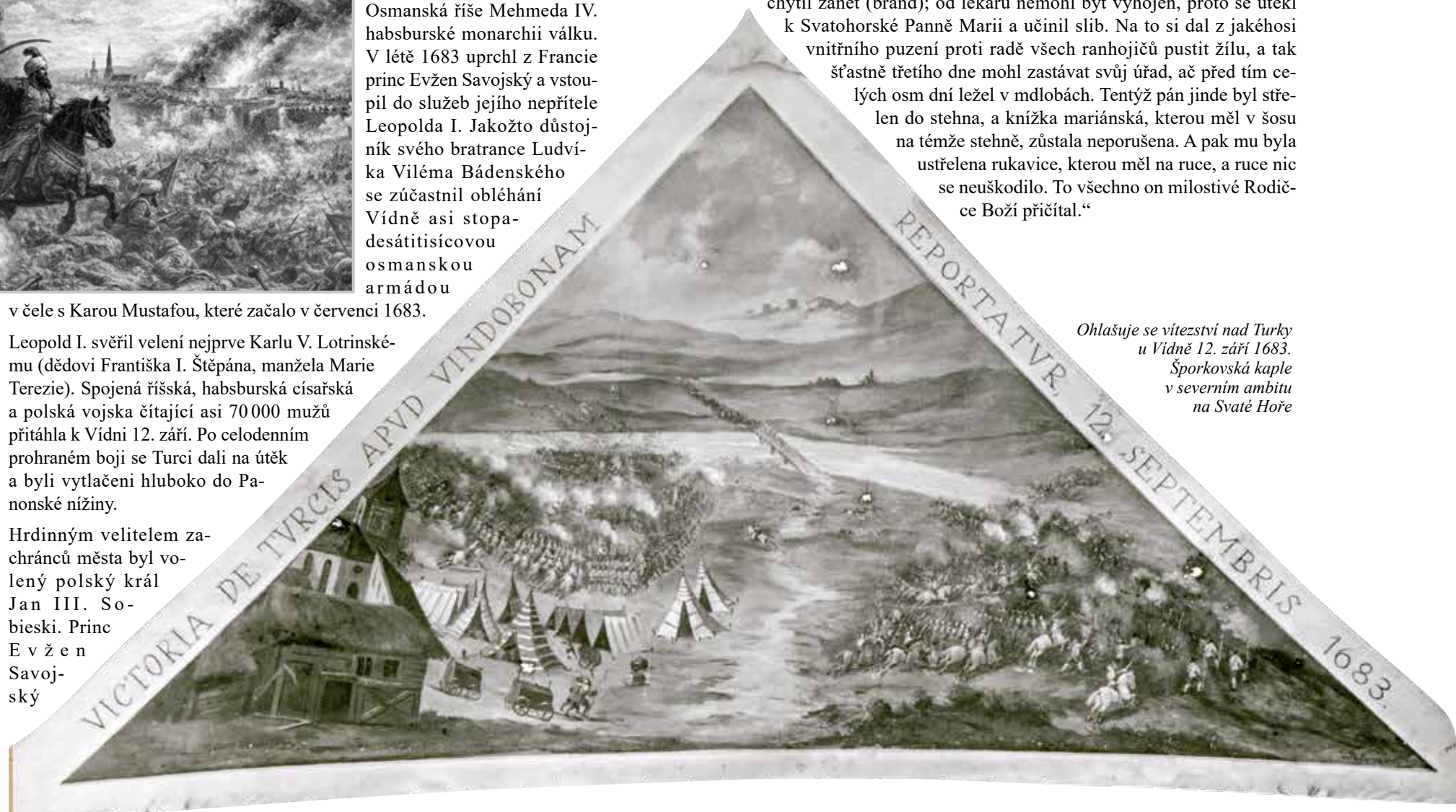
Leopold I. svěřil velení nejprve Karlu V. Lotrinskému (dědovi Františka I. Štěpána, manžela Marie Terezie). Spojená říšská, habsburská císařská a polská vojska čítající asi 70 000 mužů přitáhla k Vídni 12. září. Po celodenním prohraném boji se Turci dali na útěk a byli vytlačeni hluboko do Pannonské nížiny.

Hrdinným velitelem zachránců města byl volený polský král Jan III. Sobieski. Princ Evžen Savojský

koncem roku obdržel od Leopolda I. v rámci hromadného povyšování pluk dragounů. Turecký vojevůdce Kara Mustafa byl roku 1684 v Bělehradě na rozkaz svého sultána uškrten hedvábným šátkem.

V Leopoldově armádě bojovali i mnozí Češi. O jejich válečných útrapách a zázračných záchranách na přímluvu Panny Marie Svatohorské se dochoválo toto svědectví: „Roku 1687 sem přijel z Uher ze zimního ležení urozený a statečný pan Jan ze Schwarzbachu, vojenský důstojník, aby vyplnil svůj slib. Právil, že u Vídně dostal smrtelnou ránu blíž srdce, a že se z té rány chytil zánět (brand); od lékařů nemohl být vyhojen, proto se utekl k Svatohorské Panně Marii a učinil slib. Na to si dal z jakéhosi vnitřního puzení proti radě všech ranhojičů pustit žílu, a tak šťastně třetího dne mohl zastávat svůj úřad, ač před tím celých osm dní ležel v mdlobách. Tentýž pán jinde byl střelen do stehna, a knížka mariánská, kterou měl v šosu na témže stehně, zůstala neporušena. A pak mu byla ustřelena rukavice, kterou měl na ruce, a ruce nic se neuškodilo. To všechno on milostivé Rodičce Boží přičítal.“

*Ohlašuje se vítězství nad Turky
u Vídně 12. září 1683.
Šporkovská kaple
v severním ambitu
na Svaté Hoře*

V roce 1684 ustavil Leopold I. společně s Polskem a Benátkami proti Osmanům Svatou ligu, k níž se o dva roky později připojilo i Rusko. Válka pak probíhala na řadě míst východní Evropy a Balkánu. V Uhrách habsburské vojsko po bitvě u Vídně likvidovalo povstání, jehož vůdce a „Slovenský král“ Imrich Tököly ze země uprchl.

V roce 1684 totiž Leopold I. přikázal dobýt na severovýchodním Slovensku u Bardejova také hrad Makovica čili Zborov, který patřil odbojnému rodu Rákoczi a vdově Františka I. Rákocziho Heleně Zrinské, jejímž druhým manželem byl Imrich Tököly. Ten odtud opanoval téměř celé Slovensko. Úspěšného dobývání (14. října) pod velením císařského generála Schultze se účastnil i voják, jehož podivuhodnou záchranu oznámil na Svatou Horu vojenský kaplan a jezuita Jan Černohorský: „Bedřich Vilém v Uhrách důstojník u kusů (kanonýrů) byl střelen od nepřátelského kusu (kanónu), když střelil do pevnosti Makovice, a ztratil nohu. Z té těžké rány nastával zánět (brand), od toho ustavičné mdloby a psotník, ano již se přibližoval k smrti. Zavolav tedy kně-

Hrad Zborov čili Makovice

ze z Tovaryšstva Ježíšova, dal se připravit k smrti dle katolického způsobu, jak se to učil v jezuitských školách, když studoval v semináři u sv. Václava v Praze. Kněz, který ho k smrti připravoval, mu dal obrázek Svatohorské Rodičky Boží, aby ho v smrtelných úzkostech potěšil. Nemocný nabyt k Panně

Marii takové velké důvěry a lásky, že před svým duchovním otcem učinil slib, že k ní bude putovat, jestli vyvázne smrti. Nato v noci usnul a ráno zdrav na noze povstal z lůžka, kde minulou noc dostal poslední pomazání. Jedině noha odstřelená mu scházela.“

PhDr. Věra Smolová

Ježíšovy milosti jsou darem, který je určen právě k tomu, aby se naše lidská přirozenost proměňovala a povyšovala na to, co je Ježíšovo. Abychom více hledali druhého než sebe.

Když píšu tento text, máme za sebou teprve několik dnů letošní postní doby. Nelze tedy ještě ani předvídat, jak se bude vyvíjet celé toto období, co přinese každému z nás jako jednotlivcům, ale také nám všem jako svatohorské komunitě. Můžeme sice (koneckonců jako každý rok) tvrdit, že směr postní doby je jasný, a tím je Kristovo vzkříšení, které oslavíme o Velikonocích, ale to je pouze ten vnější, viditelný směr – čtyřicet postních dnů, které plynou (a uplynou) bez ohledu na to, jak je prožijeme vnitřně. Velikonoce (s maximální pravděpodobností, nenastane-li konec světa) přijdou, ať budeme ten předchozí čas prožívat velmi intenzivně, anebo se naopak necháme v klidu unášet atmosférou postních modliteb a písní, aniž bychom zaznamenali na sobě výraznější změnu.

Když jsem o Popelčíně středě ráno před vstupem do zpovědnice chvíli klečel v lavici a díval se na (ještě prázdnou) vitrínu nad oltářem, intenzivněji než v ostatní dny jsem si uvědomoval, že tam ta soška chybí. Věděl jsem, že už za pár minut pan kaplan Matěj vyndá Matičku z trezoru a po schůdkách ji vynese na místo, které jí je určené. I přesto jsem si ale kladl otázku, co by se stalo, kdyby tam najednou... nebyla. To prázdnost, ta nicota, ten chybějící důležitý prvek naší Svaté Hory.

A najednou mi hlavou probleskla myšlenka, že podobně je to s každým z nás. Jsme vitrínou, do které od křtu patří Ježíš. Jeho životní styl. A ten se nenaučíme pouze vlastní vůlí, ani se tak nestane automaticky tím, že věříme v Krista, chodíme do kostela, dokonce ani tím, že přistupujeme ke svátostem. K tomu potřebujeme najít sílu a odvahu vstát z místa, kde jsme, a vystoupat výš. Ježíšovy milosti jsou darem, který je určen právě k tomu, aby se naše lidská přirozenost proměňovala a povyšovala na to, co je Ježíšovo. Abychom více hledali druhého než sebe, abychom dokázali přemáhat smutek a usmívat se, i když nám bude srdce krváčet; abychom více viděli vlastní chyby, než mluvili či kritizovali nedostatky jiných; aby se s námi a vedle nás cítil dobře i ten, který nám není zrovna sympatický.

Kdybychom na tom pracovali celých čtyřicet dnů, pak o Velikonocích můžeme nejen symbolicky, ale doopravdy vnímat, že ta prázdná vitrina s naším jménem se naplnila: po čtyřicetidenním stoupání o Veliké noci (tedy Velikonocích) došlo v nás, ale i v našich vzájemných vztazích k tomu, k čemu mělo dojít: Kristus zvítězil i nad námi samotnými, pro-

Jsme vitrínou

nikl nás více než tomu bylo před zahájením postní doby.

Krása a síla modlitby tkví i v tom, že může ovlivnit věci budoucí. A přestože v době, kdy čtete tyto řádky, už víte, jak nakonec letošní postní doba dopadla, při psaní těchto slov vám chci slíbit, že se každé ráno před sedmou hodinou v bazilice po celou postní dobu budu modlit za to, aby letošní Velikonoce byly takové, jaké mají být. Nejen v kalendáři, nejen při liturgii. Ale v každém z nás.

P. Miloš Szabo

Víme, proč je přijímání svaté?

Když se mne Zvído před půl rokem zeptal na Ježíšovo ukřižování na Golgotě, na Lebec a zdali to znamená, že laskavě máme “vzkřísit” své myšlení, tak mě polilo horko s úsměvem. Hned to vysvětlím:

Svatý obřad eucharistie
v podání AI

Horko, když jsem si představil, jak se ptá “člověka neo-
chvějně pevného ve víře” (rozumějme někoho, kdo se řadí
mezi majitele pravdy, má své zkušenosti a ví, jak to je; že
se to přece učí už děti v katechizmu na náboženství a v kos-
tele to zažívá přece pokaždé, když tam je, a co ho to tedy
vůbec napadlo se takto zeptat a vlastně, co si to dovoluje).
Úsměv se potom objevil jako znamení radosti, že máme
člověka, který se upřímně zajímá. Má své zkušenosti, při-
chází zvenčí veden podivuhodnou – *my víme, že Boží, on
by to ale tehdy ještě takto nenazval* – silou, že hledá, je tím
šťastným hledajícím na nikdy nekončící cestě Poznání. Že
takoví lidé jsou vlastně naše budoucnost.

Tehdy jsem si s tím ještě nějak poradil (článek o tom lze
dohledat v čísle 3 loňského roku). Dobře jsem však vytušil,
že to nebude otázka jediná. Jeho jinakost myšlení a vidění
světa – *Nebo tak uvažují všichni lidé zvenčí kostela?* – se
projevila záhy, když svatohorskou Pannu Marii nazval
Madonou – *Ne tou zpěvačkou, to opravdu ne!* – vyzdvihl ji jako symbol
mateřství a naznačil, že takto můžeme uvažovat o každé matce. O tom jsem
psal vloni v čísle 4.

Nyní však přišla otázka, se kterou – *samozřejmě s odpovědí na ni* – potřebuji
pomoc. Proto se na Vás obracím, a proto Vás o pomoc prosím. Stalo se to
takto:

Zeptal se mě na svaté **přijímání**. Položil prostou a jednoduchou otázku:
„Proč je **přijímání** svaté?”

Přiznávám, chtěl jsem to vysvětlit úplně a stručně, tak jsem si zavolal na
pomoc AI (umělou inteligenci). Napsala:

Pojem svaté **přijímání** (též eucharistie) je v křesťanství považován za svaté
především proto, že věřící věří v reálnou přítomnost Ježíše Krista v proměněném
chlebu (hostii) a víně. Zde jsou hlavní důvody, proč se označuje jako „svaté“:

- **Božská přítomnost:** Během mše svaté dochází podle katolické nauky k proměnění (transsubstanciaci), kdy se chléb a víno stávají skutečným Tělem a Krví Krista. Přijímáním se člověk přímo sjednocuje s Bohem.
- **Ustanovení Kristem:** Tento obřad zavedl sám Ježíš při Poslední večeři, když podal učedníkům chléb a víno se slovy: „Toto je moje tělo a Toto je moje krev.“
- **Zdroj milosti:** Církev eucharistii definuje jako „zdroj a vrchol celého křesťanského života“. Je to svátost, tedy viditelné znamení neviditelné Boží milosti, která má věřícího posvěcovat a dávat mu sílu k duchovnímu životu.
- **Oběť:** Hostie (z latinského hostia – obětní beránek) symbolizuje Ježíšo-
vu oběť na kříži pro spásu lidstva.

Kvůli této posvátnosti se k přijímání vážou přísné podmínky, jako je stav bez těžkého hříchu (často vyžadující předchozí zpověď) a víra v Kristovu přítomnost.

V tomto duchu jsem mu také odpověď odrecitoval.

Ozvalo se: „Hele, vyguglit si to umím také. Na to se neptám. Ptám se na to, PROČ je **přijímání** svaté. Proč právě **«přijímání»**. Proč ne třeba odmítání nebo něco úplně jiného. Pochop, jestli je Bůh všemohoucí, tak mohl nařídít cokoli. Proč nařídil zrovna **přijímání**?“

Spolkl jsem debatu s tím, že Bůh nikomu nic nenařizuje, ale že naopak dává člověku svobodu, a začal jsem uvažovat.

Uvědomil jsem si, že se Zvído nenarodil – *jak se říká* – s kropáčem v kapse a že chci-li, abychom si porozuměli, musím mluvit jeho jazykem. Mluvit slovy, která zná z dětství od rodičů nebo prarodičů nebo alespoň slovy, která se vyskytují v prostředí, kde se nyní pohybuje. Slovy jeho spolupracovníků, přátel, kamarádů, spolužáků. Zkrátka jazykem, na který je zvyklý, kterému bude rozumět. Který **přijme**.

„Odkud on to slovo zná?“ ptal jsem se sám sebe. Z televize! Často tam slý-
cháváme, že ten a ten pohlavár **přijal** delegaci... Takže návštěva. No jo, co
když je to ale jenom společenská událost, nutnost, a ty lidi pohlavár vlastně

rád nemá. Je to stále **přijímání**? – Budu muset na to jít jinak. Třeba z hlediska – *samozřejmě čistě laicky, jak jenom jsem toho schopen* – z hlediska psychologie, mezilidských vztahů a osobního rozvoje, bez ohledu na náboženství. K tomu přece hledá paralelu. Malé děti přece také tak učíme novým věcem. Pomocí starých slov, těch, která znají, jim vyprávíme o věci nové. Lhostejno, zdali hmotné či nehmotné. Ony si tak samy udělají představu, nabudou pocitu, že už tomu rozumí, že vědí a potom si to samy vlastní zkušeností ověří. To je ono, tak to udělám!

Třeba vysvětlením, proč je princip **přijímání** v životě prospěšnější než odmítání:

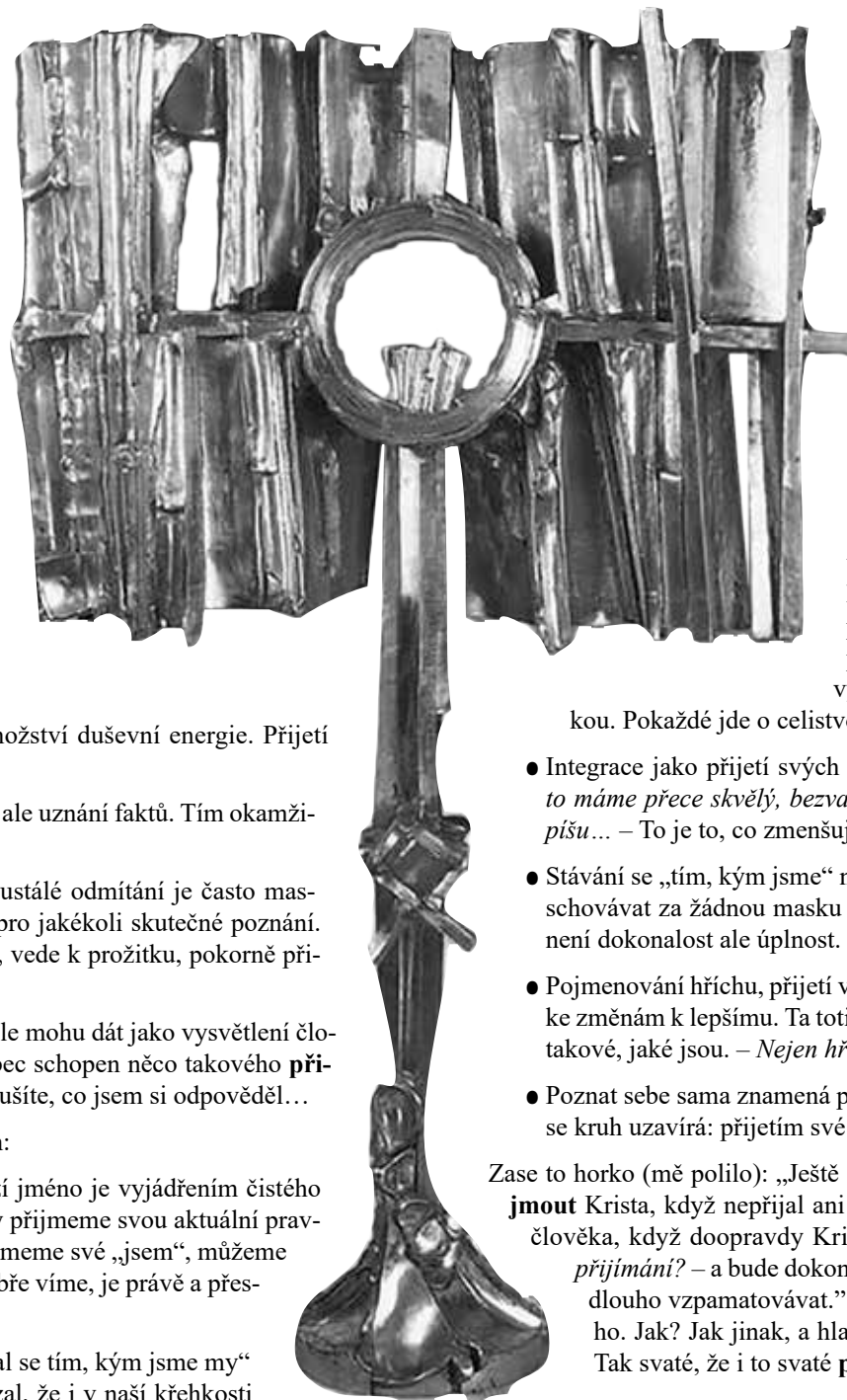
- Buduje vztahy. Přijatý člověk má pocit, že je užitečný a vážený. Odmítnutí naopak zraňuje, znevažuje a vyvolává pocit zbytečnosti nebo trapnosti.
- Dává šanci k růstu, ke zlepšení. Přijetím pravdy (i té nepříjemné) o sobě nebo o situaci získávám kontrolu, možnost, jak vyhodnotit a následně věc ponechat a růst v ní, nebo ji začít měnit.
- Šetří energii. Odporovat spotřebovává obrovské množství duševní energie. Přijetí situace tuto energii uvolňuje pro hledání řešení.
- Uklidňuje. Přijetí neznamená souhlas nebo rezignaci, ale uznání faktů. Tím okamžitě snižuje vnitřní stres a frustraci.

Zkrátka **přijímání** je projevem pokory a síly, zatímco neustálé odmítání je často maskovanou pýchou nebo strachem. Je to zásadní podmínka pro jakékoli skutečné poznání. Odstraňuje filtry předsudků, umožňuje objektivní sběr dat, vede k prožitku, pokorně připoustí vlastní nevědomost, mění informace v pochopení...

Dívám se na své poznámky a ptám se sám sebe: Copak tohle mohu dát jako vysvětlení člověku, který hledá význam slova **přijímání**? Tohle? Je vůbec schopen něco takového **přijmout**? A co ty sám, ty bys takovou odpověď **přijal**? Asi tušíte, co jsem si odpověděl...

Zkousím to tedy jinak, přece jenom víc kostelním jazykem:

- Ztotožnění s realitou. „Jsem, který jsem“ – toto Boží jméno je vyjádřením čistého bytí bez příkras. Sebepoznání začíná v momentě, kdy přijmeme svou aktuální pravdu (i své stíny a limity) bez vytáček. Teprve když přijmeme své „jsem“, můžeme s tím pracovat. Můžeme měnit sami sebe, a to, jak dobře víme, je právě a přesně to jediné, co / koho měnit můžeme.
- Most mezi lidským a božským. Výrok sv. Ireneje „stal se tím, kým jsme my“ říká, že Bůh přijal lidskou omezenost, aby nám ukázal, že i v naší křehkosti

je přítomen božský potenciál. Přijetím své lidskosti paradoxně poznáváme svou božskou podstatu.

- Zrcadlení. Abychom poznali, „kým jsme“, musíme přijmout fakt, že naše podstata není oddělená od celku. Ježíš jako „vzor“ slouží k tomu, abychom v jeho přijetí lidství poznali své vlastní možnosti – tedy že nejsme jen biologický stroj, ale bytost s duchovním rozměrem.
- Konec sebeklamu. Poznání vyžaduje odvahu přijmout to, co je v nás „nízké“. Bez tohoto přijetí zůstává sebepoznání jen povrchní intelektuální hrou. Irenejův princip říká: Nic, co není přijato, nemůže být plně poznáno, a tedy ani uzdraveno.

Shrnutí: **přijetí** je procesem odmaskování. Přestávám si něco nalhávat, přestávám se balamutit. **Přijímám** to, kým jsem teď, abych mohl skrze toto poznání dojít k tomu, kým být mám. Přibližuji se Pravdě. Ostatně podobný princip „přijetí vlastního stínu“ zná moderní psychologie a možná není pro počáteční vysvětlování významu slova **přijímání** až v takovém kontrastu s mystikou. Pokaždé jde o celistvost o poznání sebe sama:

- Integrace jako přijetí svých nepoznaných, odmítaných stránek naší osobnosti. – *Na to máme přece skvělý, bezvadný nástroj, přímo svátost. Ano, o smíření mluvím, tedy píšu...* – To je to, co zmenšuje náš strach a umožňuje růst.
- Stávání se „tím, kým jsme“ nás osvobozuje od snahy být někým jiným. Nemusíme se schovávat za žádnou masku ani za nikoho jiného. Dává nám zažít poznání, že cílem není dokonalost ale úplnost.
- Pojmenování hříchu, přijetí vlastního stínu nám paradoxně dává energii, odvahu a sílu ke změnám k lepšímu. Ta totiž nastává až, právě a přesně ve chvíli, kdy přijmeme věci takové, jaké jsou. – *Nejen hřešit, ale i zlepšovat se dá „myšlením, slovy a skutky“...*
- Poznat sebe sama znamená přijmout, že v nás existuje střed, který nás přesahuje. Tím se kruh uzavírá: přijetím své lidské omezenosti objevujeme v nitru božský princip.

Zase to horko (mě polilo): „Ještě se zkus Zvída zeptat, zdali člověk může doopravdy **přijmout** Krista, když nepřijal ani sám sebe, a zdali je člověk schopen **přijmout** druhého člověka, když doopravdy Krista ještě nepřijal – *Nebo přijal, když chodí ke svatému přijímání?* – a bude dokonáno. Uděláš mu v hlavě takový zmatek, že se z toho bude dlouho vzpomínávat.“ To už jsem vedl vnitřní dialog sám se sebou. Také dlouho. Jak? Jak jinak, a hlavně jednoduše, vysvětlit proč je svaté právě **přijímání**? Tak svaté, že i to svaté **přijímání** je svaté...

Vzdát jsem to nechtěl a nechci. Zvído si odpověď zaslouží. Proto prosím, moc prosím: Pomůžete?

Jediné, nač jsem ve vlastních úvahách přišel, co jsem si uvědomil, je, že v našich životech (mnohdy možná jenom podvědomě) vnímáme ten tichý rozdíl mezi tím, když věci jen „snášíme“, a momentem, kdy je dokážeme skutečně „přijmout“. Že slovo „**přijímání**“ v sobě nese velkou hloubku – potkáváme se s ním u oltáře, v tichu modlitby, ale i v zrcadle, když se učíme mít rádi svou vlastní tvář se všemi jejími vráskami i příběhy. Že každý z nás kráčí po své vlastní cestě k onomu Božímu „Jsem, který jsem“. Někdo ji nachází v hlubokém studiu, jiný v prosté laskavosti k sousedovi nebo v odpuštění sobě samému. Žádná z těchto cest není méně důležitá.

Budeme Vám (Zvído i já) velmi vděční, když se s námi podělíte o to, jak toto téma rezonuje právě ve Vašem srdci.

- Jak prožíváte chvíle **přijímání** – ať už ty svátostné, nebo ty lidské?
- Co Vám pomáhá **přijmout** sebe sama v momentech, kdy je to těžké?

Vaše pohledy, krátká zamyšlení nebo jen pár vět, třeba i pouhé slovo, dvě o tom, co pro Vás „**přijetí**“ znamená, mohou být pro Zvída velkým povzbuzením. Nejde o správné odpovědi, ale o vzácnost Vašeho osobního vnímání. Pokud budete chtít své myšlenky sdí-

let (třeba i anonymně), budeme se na ně moc těšit.

Můžete je nechat na lístečku v sakristii, vložit do schránky u českých patronů, zaslat na mou emailovou adresu (svarc.cze@gmail.com) nebo poštou, prostě jakkoli. Děkujeme, děkujeme.

S úctou Pavel Švarc, jáhen svatohorský

Malá reportáž z velké slavnosti

Se změnou ve vedení Svaté Hory jakoby opticky redemptoristé a vše s nimi související ze svatohorské současnosti v mžiku zmizelo. Zajímavé a podnětné jsou však mnohé nedávné události, které ukazují, že tomu tak snad beze zbytku nebude. Některé z nich přicházejí jakoby samy od sebe, jiné v důsledku jisté pozitivní setrvačnosti minulosti, další jako nečekané zásahy „náhody“.

Již v úvodníku byl zmíněn šťastný fakt jmenování nového pražského arcibiskupa z řad bývalých svatohorských redemptoristů, jímž jakoby na dálku „z Prahy“ jejich přítomnost na tomto poutním místě pokračovala. A s ní i redemptoristická vize ohleduplnosti a služby, jak by bylo lze z prvních rozhovorů Mons. Přibyla odhadnout.

V přehršli prezentace nového svatohorského dění v elektronických médiích a sociálních sítích mohla zapadnout jistá významná událost, která se udála na poli sociální sítě neelektronické, personální, osobní připomínka nedožitých stých narozenin tří význačných osobností poměrně nedávné svatohorské redemptoristické minulosti: P. Břetislava Vaňka, CSsR, P. Ladislava Škrni, CSsR, a P. Karla Břízy, CSsR. Akce zahrnuje vzpomínkovou slavnost u hrobů redemptoristů na příbramském hřbitově. Tam odpovídá nečekaně velké množství na Svaté Hoře působících bratří a kněží této

kongregace dílem spolu se sestrami zrušeného příbramského ženského kláštera. Odpolední slavnost, která se konala za lehkého sněžení, vedl emeritní svatohorský farář P. David Horáček, CSsR, za přihlížení v pozadí nenápadně se zimou tetelícího dalšího emeritního faráře svatohorského, otce Stanislava, latentně tak dokazujícího, že není třeba stavět se vždy na odiv, a to ani když jste arcibiskupem. Přítomni byli i další bratři redemptoristé čeští a slovenští, další kněží a nemalá skupina věřících plus zpěváků svatohorského sboru bývalých i současných. Společná minulost spojuje. A v případě té redemptoristické také velmi pozitivně formuje. Má účast v oné skupince zpěváků se zrestaurovaným učitelským harmoniem, které bylo kdysi péčí otce Stanislava zachráněno od úst dřevokazného hmyzu a rukou úkliduchtivých osob kdesi na půdě v hodině dvanácté, byla a je dána především formací, kterou mi svatohorští redemptoristé poskytovali v době mého nástupu před cirká pětadvaceti lety.

Mne, nevycvátaného dvacetiletého kluka, právě oni trpělivě obrušovali, abych byl v terénu liturgické hudby, tehdy v bazilice široce žádané, vůbec použitelný. Byl to vysokověký P. Škrňa, který dokázal přejít mé netaktní zvýšeným hlasem vychrlené výtky na jeho vrub a konstruktivně s tím rozohněným mladíkem pokračovat ve spolupráci. Byl to P. Vaněk, jenž – mnohdy úsměvně – neustále korigoval detaily všeho možného od pavučin v ambitu až po

liturgickou hudbu, často však oprávněně, trefně a věcně. Byl to P. Příbyl, který ze mne vychoval církevního hudebníka vědomého si nepostradatelnosti všech možných vrstev hudby chrámové (a potažmo i liturgické) coby nutné součásti stránky kultu i vnitřního života jak společenství tak jednotlivců s církví se identifikujících (často více skrze kvalitní hudební repertoár než pro kolísavé výstupy mnohých kázajících, přinášejících často spíše sama sebe). Ostatně na to jsem jím byl často upozorňován: varhaník se

nená v liturgii vyzdvihovat a zaměřovat pozornost na sebe, je nástrojem služby. Ano, zářící hudba je vítána, vyčnívající varhaník však nikoli.

Ideálním příkladem takového hudebně-liturgického služebníka byl svatohorský redemptorista P. Bříza, církevní hudebník, který Příbram a svatohorský kůr ve svém významu při rozsáhlém dopadu svého díla na českou liturgickou hudbu značně přerostl. Zažil jsem jej, pravda, pouze krátce. Zpočátku jako kluk, když jsme za ním s mým otcem přijížděli z Plzně pro noty, protože svatohorský Zdravas byl oblíben i v Plzni při každoročních májových – považte – koncertech! P. Bříza již tehdy schodiště z Letního kůru pokorně zdolával pozpátku „po čtyřech“, jinak to po dvou mozkových příhodách už nebylo možné. Jak jasný příklad pokory, houževnatosti a vytrvalosti. Později jsem za Břízovy přítomnosti (roku 2000) nastupoval na místo varhaníka a ředitele kůru, a mohl tak během letních prázdnin zaznamenat alespoň několik typických projevů uvažování tohoto pravého a „nenápadného“ církevního hudebníka. Toho, který své ordinarium, jež zpívá a zná nazpaměť v Čechách každý a my varhaníci jej označujeme „Hraju Břízu!“, sám nazýval jako „lidové“ (nikoli „své“, či „Břízovo“). Toho, kdo pečuje o amatérské varhaníky a církevní hudebníky vůbec s nejvyšší pílí: komponuje a upravuje pro ně, rozesílá noty (tehdy ještě poštou), vede sbory, vychovává varhaníky.

V pozadí ale nesmějí zůstat ani žijící redemptoristé, zacílení rovněž na službu a mající na paměti především zájem věřících (tedy ti, jejichž osobní vize rozvoje čehokoliv a kdekoliv tomuto zájmu bývaly podřízeny). A tak podobně i vizemi naplněný otec Stanislav vždy dbal v hudební oblasti mj. na to, aby si lidé „zaspívali“. (Jak často jsem býval v opozici s citací liturgických předpisů na rtech, ale člověk časem pochopil...) Některé věci dosud zavedené či jako zázrakem fungující lze zrušit jen jednou. Pak už k obnovení nedojde. U církevního zpěvu a jeho destrukci mj. společenským vývojem to dobře vidíme. Tak proč k oné destrukci ještě přispívat? Zavádění novot bylo sice též vítáno, ale vždy byl upřednostňován způsob ohleduplný a pozvolný. A přeskočím-li mnohé další osoby, pak poslední redemptoristický farář P. David Horáček byl a je též příkladem osoby sloužící a ohleduplné.

Při kázání během mše, kterou po obřadech u hrobů redemptoristů slavil společně s množstvím dalších kněží a přísluhujících ve svatohorské bazilice Mons. Stanislav Příbyl, zaznělo nemálo jeho vzpomínek zejména na P. Břízu (zde byl impulz k sepsání tohoto textu), a to společně s pro mne významným přáním, že hudba ve svatohorské bazilice bude snad i nadále pěstována, podporována nebo lépe: její kvalita stupňována. Toto přání nového pražského arcibiskupa chápu a tlumočím sobě i vám jako přání nepodlehout optickému vyvanutí dědictví redemptoristů a jejich duchovního vedení našeho poutního místa: ducha i forem svatohorské mariánské zbožnosti a vnitřní úrovně liturgického i jiného dění ve svatohorské bazilice ve prospěch ať už jakéhosi přechodného vakua či pozvolného vyčerpání. Zachování tradic je na každém jednom z nás. Lpěme na tom podstatném, co je třeba zachovat jemně. (Vím, nejsem ten pravý, kdo by měl kázat jemnost v jednání, viz výše v souvislosti s P. Škrňou, avšak i přes to...) Tedy jemně, ale pevně.

Pavel Šmolík

Pavel Šmolík řídí liturgickou hudbu během Korunovace, 2009

3 redemptoristé 100 let

K poválečné historii poutního místa

V roce 1962 se stal administrátorem Svaté Hory P. Karel Olšar. Přestože byl funkcionářem Mírového hnutí katolického duchovenstva (později *Pacem in terris*), věřící ho nakonec přijali. Snažil se opravovat chátrající areál. P. Olšar také respektoval doporučení biskupa Františka Tomáška a pomohl Kongregaci Nejsvětějšího Vykupitele - redemptoristům - k návratu na Svatou Horu v dubnu 1969: kaplany se stali P. František Líkař, P. Emanuel Houska a P. Břetislav Vaněk, který byl už v lednu 1971 přeložen do Kladna. P. Karel Bříza se vrátil jako varhaník a směl tu zůstat do roku 1974.

V roce 1971 navštívil Svatou Horu i biskup František Tomášek. Předsednictvo Okresního výboru KSČ v Příbrami v září 1971 v důsledku rostoucí oblíbenosti Svaté Hory rozhodlo o „přijetí souboru opatření omezujících její vliv na myšlení občanů nejen příbramského okresu“, který byl vyhodnocen jako okres se značnou religiozitou. Redemptoristé kromě P. Karla Břízy museli Svatou Horu opustit. Karel Olšar byl jmenován kanovníkem a odešel do Prahy. Okresní tajemník pro věci církevní Břetislav Pospíšil si poznamenal: „Jenom na vědomí nám byla dána změna správce Proboštského úřadu na Svaté Hoře. Na jeho místo nastoupil Zdeněk Adler z Rakovníka.“

K 1. březnu 1990 byla duchovní správa Svaté Hory Kongregaci Nejsvětějšího Vykupitele vrácena. Kardinál František Tomášek jmenoval administrátorem a rektorem P. Josefa Břicháčka, P. Jan Zemánek byl zároveň provinciálem řádu. Návratu se dočkal P. František Líkař.

V roce 1991 byl na Svatou Horu povolán P. Ladislav Škrňa. P. Karel Bříza se vrátil v roce 1991, P. Břetislav Vaněk roku 1993. Provinciál P. Jan Zemánek vyjednal navrácení zlatého pancíře, korunek a dalších zabavených cenností, uložených v Umělecko-průmyslovém muzeu v Praze. Pod správou redemptoristů Svatá Hora vzkvétala, v roce 2015 proběhla její rekonstrukce.

PhDr. Věra Smolová

P. Zdeněk Adler

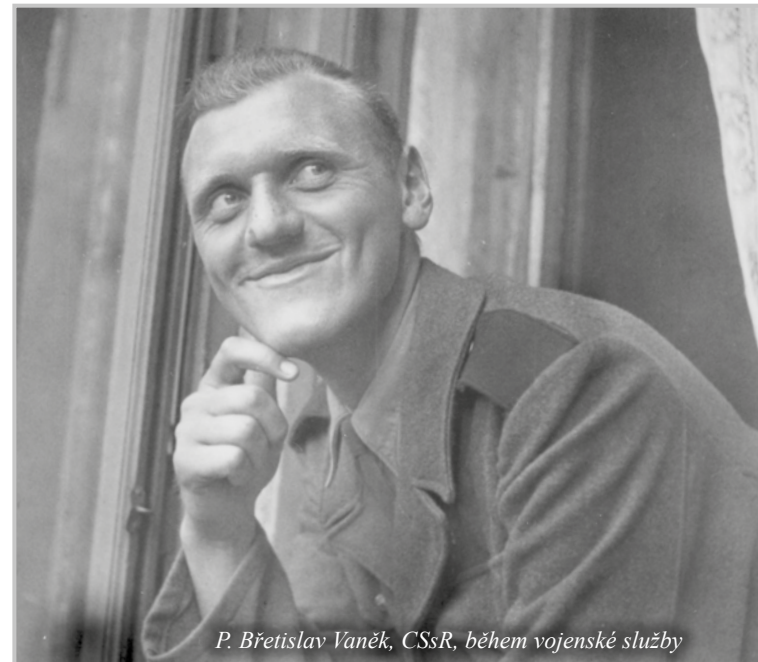

P. Josef Břicháček, CSsR

P. Břetislav Vaněk, CSsR

5. 2. 1926 Brno – 19. 1. 2015 Svatá Hora u Příbrami

Studoval klasické gymnázium v Brně (v oktávě studenti byli z rozhodnutí německých úřadů o nuceném nasazení studentů posláni do zemědělství a později do válečné výroby; na konci války a po osvobození Brna dostali nuceně nasazení studenti možnost ukončit během prázdnin poslední ročník gymnázia a složit maturitu), po úspěšném složení maturity 15. 9. 1945 vstoupil do noviciátu redemptoristů v Českých Budějovicích, 28. 9. 1946, na svátek sv. Václava složil časné sliby na tři roky a stal se redemptoristou, po ukončení noviciátu absolvoval v Obořišti navazující filozoficko-teologická studia, 15. 9. 1951 tajně vysvěcen na kněze v Praze biskupem Mons. Kajetánem Matouškem

P. Břetislav Vaněk, CSsR, během vojenské služby

Rok před vysvěcením na kněze došlo v noci ze 13. na 14. dubna 1950 na příkaz vedení KSČ k záboru všech klášterů v republice. Redemptoristický klášter v Obořišti byl také obsazen příslušníky SNB, Státní bezpečnosti a členy Lidových milicí. P. Břetislav Vaněk byl společně s ostatními bohoslovci internován v soustředovacím klášteře v Králíkách. Zde společně s ostatními internovanými pracoval pod dozorem na stavbách a při zemědělských pracích. V září 1950 museli všichni zdravotně schopní bohoslovci nastoupit vojenskou službu u tzv. „pracovních technických praporů“ ve slovenském Komárně.

Po několikátýdenním výcviku beze zbraní byla část „černých baronů“ mezi kterými byl i P. Břetislav Vaněk převelena do českých Podbořan a část do slovenských Hájnů. V Podbořanech pracovala jednotka složená z kněží, řeholníků a bohoslovců při stavbě přístupových cest k tankové posádce. Na začátku roku 1951 byla tato jednotka přesunuta zpět do slovenských Hájnů a díky tomu se celá skupina redemptoristických bohoslovců sešla opět dohromady. V době, kdy pracovali na stavbě letiště Tri Duby, dostali prostřednictvím jezuitského kněze P. Jana Formánka S.J. informaci, že redemptorističtí bohoslovci, kteří měli před vysvěcením mohou být tajně vysvěceni na kněze.

Celá skupina kandidátů poté postupně přijala z rukou pražského světícího biskupa Mons. Kajetána Matouška v kapli Ústavu pro neslyšící v Praze-Krči ve dnech od 8. 9. 1951 do 22. 9. 1951 tajné kněžské svěcení. Dne 15. září 1951 přijal P. Břetislav Vaněk kněžské svěcení. Podobně jako ostatní spolubratři bez účasti rodičů, přátel, známých a farníků z rodných farností. Svoji primici mohl sloužit tajně a se zpožděním až na Hod Boží vánoční v kanceláři Stavoindustry v Hájkách, samozřejmě za zavřenými dveřmi a zatemněnými okny. Jediným účastníkem této mimořádné kněžské události byl jeho řádový spolubratr P. Václav Vávra.

P. Vaněk knihovníkem

Po skončení tříapůlleté vojenské služby se vrátil do Brna, pracoval v autobusových opravách ČSAO jako účetní a bydlel u rodičů, kteří o jeho tajném svěcení nesměli nic vědět. Společně se setkával asi s desítkou spolubratrů po bytech. Modlili se, povzbuzovali, vyměňovali si informace o ostatních bratřích z jiných částí republiky. Vůdčími osobnostmi redemptoristů té doby v Brně byli starší kněží P. František Nezval a P. František Novotný, který mohl po likvidaci klášterů působit alespoň jako kostelník v bývalém redemptoristickém kostele sv. Michaela.

Dne 21. listopadu 1961 byl P. Břetislav Vaněk zatčen. Právě v té době probíhala příprava monstrprocesu s jinou skupinou sedmi řádových kněží redemptoristů P. Františkem Nezvalet, P. Františkem Novotným, P. Vladimírem Jeřábkem, P. Františkem Poláškem, P. Vladimírem Urbánkem, P. Jarolímem Adámkem a P. Janem Zemánkem.

Samotné přelíčení s touto skupinou proběhlo u Krajského soudu v Brně 11. až 15. prosince 1961. Prokurátor argumentoval, že obnovením řádu redemptoristů chtěli zvrátit dosavadní vývoj, a napomáhali k možnému státnímu převratu. Členové skupiny byli odsouzeni za velezradu a vy-zvědačství k vysokým trestům v rozmezí 4 až 15 let, po odvolání k Nejvyššímu soudu došlo k menšímu snížení jejich trestů, v průměru o pouhé dva roky.

Další redemptoristická skupina ve složení P. Břetislav Vaněk, P. Josef Groz a bratr Tarsicius Hub byla souzena 28. 2. 1962 taktéž za údajné podvracení republiky. P. Břetislav Vaněk byl odsouzen na dva roky vězení a teprve u soudu se jeho rodiče a sourozenci poprvé dozvěděli, že je knězem.

Díky amnestii prezidenta republiky Antonína Novotného byl 10. 5. 1962 propuštěn, poté pracoval jako dělník a později jako skladník. Mše svatě sloužil soukromě a doma, opravdovou první mši svatou v kostele sloužil na Svatém Hostýně teprve v roce 1964, samozřejmě tajně a za zavřenými dveřmi v bazilice.

encyklopedie dějin Brna

P. Karel Bříza, CSsR

14. 10. 1926 Krucemburk – 9. 12. 2001 Praha

Narodil se v Krucemburku na Vysočině v roce 1926. V mládí vstoupil do kongregace redemptoristů a studoval v řádovém juvenátě, který sídlil na zámku v jihočeské vsi Libějovice. Kongregace ale byla po roce 1948 v nepříznivém postavení, jako ostatně všechny řeholní řády v ČSR. Vše vyvrcholilo zábořem klášterů (Akce K) v roce 1950 a internací řeholních osob, které neušel ani Karel Bříza. Byl internován na Hoře Matky Boží u Králík a posléze krátce v Hájku u Prahy.

V té době byl povolán (tak jako řada mladých kleriků) na vojnu – na Slovensko k útvarům PTP. Během vojenské služby se stala zásadní událost jeho života. Dne 15. září 1951 přijal tajně kněžské svěcení (v době mimořádné dovolené, spolu s ním byl tajně svěcen další redemptorista – P. Břetislav Vaněk CSsR). Z vojny byl propuštěn v roce 1953.

Karel Bříza začal studovat v Brně kompozici u prof. Josefa Blatného a v městečku Oslavany vedl dětský sbor. Jelikož představitelům tehdejšího režimu se to nelíbilo, dali mu na výběr, zda se zřekne sboru, nebo půjde do vězení. P. Karel zvolil první možnost a vrátil se do Krucemburku, kde pak pracoval v lese jako dělník. Kromě práce v lese se též věnoval opravám varhan v širokém okolí.

P. Karel Bříza, CSsR

P. Karel Bříza, CSsR, za hracím stolem varhan svatohorské baziliky

V době politického uvolnění let 1968–1969 vznikla na Svaté Hoře pod ochrannými křídly P. Olšara poloilegální redemptoristická komunita, protože redemptorističtí kněží přicházeli na Svatou Horu coby kaplani. V té době sem přišel i P. Karel Bříza.

Jelikož neměl státní souhlas k výkonu kněžské služby, fungoval při svatohorské basilice jako varhaník a kněžské funkce vykonával soukromým způsobem. Vedl zde dva pěvecké sbory, se kterými pravidelně doprovázel bohoslužby. Členům sboru také poskytoval duchovní vedení, tajně je zpovídal a podobně.

V roce 1969 o 1. neděli adventní byla do liturgie poprvé po staletích latiny zavedena čeština. Pater Bříza komponoval hojně hudbu s českými texty. V této době také vzniklo dodnes často používané tzv. „Břízovo ordinárium“, čili zhudebnění základních liturgických textů (Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus a Agnus Dei). Rovněž napsal řadu českých proprií a množství další liturgické hudby.

V roce 1991 se mohl vrátit na Svatou Horu. Fungoval jako regenschori i jako kněz, i když jeho zdravotní stav se neustále zhoršoval. Trápily jej mimo jiné i bércové vředy. Zpočátku se o něj staraly řeholnice vincentky. Když ze Svaté Hory odešly, odebral se P. Bříza do kněžského domova ve Staré Boleslavi.

Ve Staré Boleslavi upadl a utrpěl zlomeninu krčku. Byl záhy převezen do nemocnice Na Homolce v Praze, kde pobyl až do své smrti. Zemřel 9. prosince 2001. Pohřeb proběhl o šest dní později na Svaté Hoře a P. Bříza byl po pohřebních obřadech uložen do redemptoristické hrobky na hřbitově v Příbrami.

wikipedia

P. Ladislav Škrňa, CSsR

3. 3. 1926 Rakovník – 27. srpna 2017
Příbram

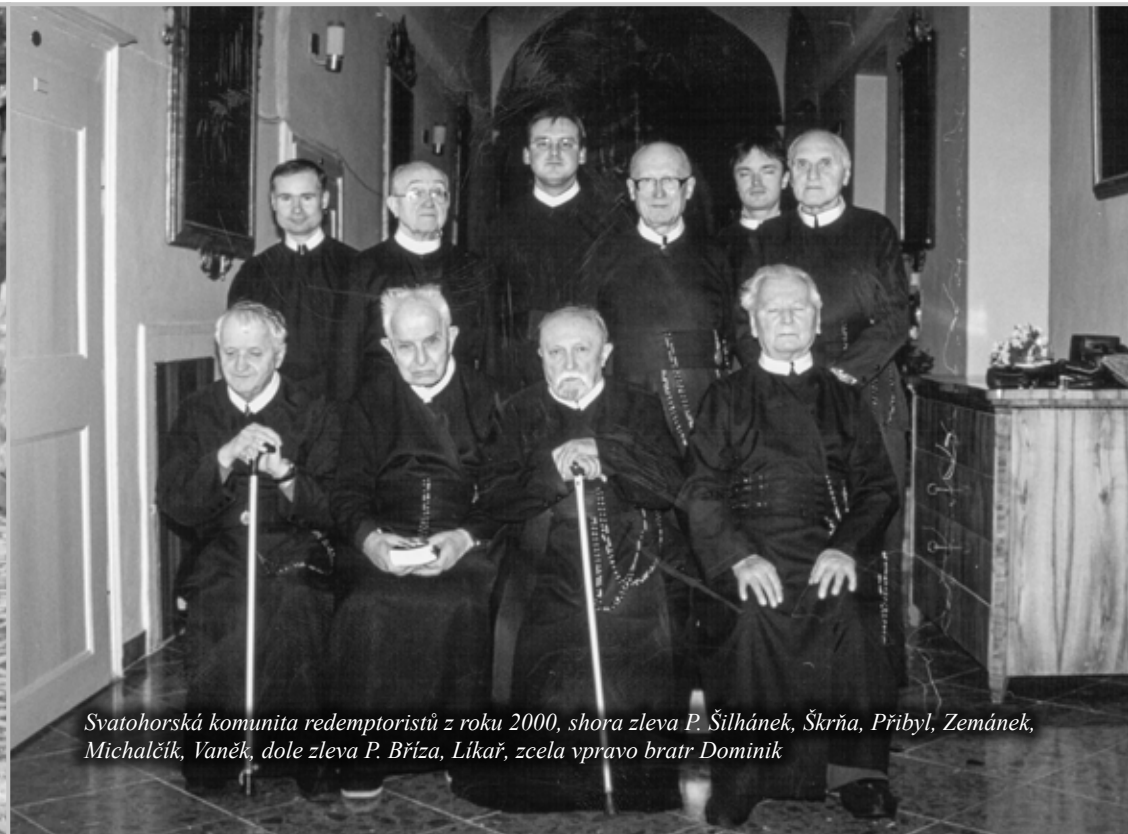
Narodil se. Studoval na reálném gymnáziu v Rakovníku, v sekundě přestoupil do juvenátu redemptoristů v Libějovicích. Za Heydrichiády, po zrušení juvenátu, přešel na gymnázium do Příbrami. Po sextě absolvoval noviciát v Českých Budějovicích. První sliby v Kongregaci Nejsvětějšího Vykupitele složil 2. srpna 1945. Studia dokončil na Jiráskově gymnáziu v Praze, kde odmaturoval. Následně absolvoval základní vojenskou službu, po jejímž skončení na-

P. Ladislav Škrňa, CSsR

P. Břetislav Vaněk a P. Karel Bříza s přáteli (Sedláček, Meutgens)

Svatohorská komunita redemptoristů z roku 2000, shora zleva P. Šilhánek, Škrňa, Příbyl, Zemánek, Michalčík, Vaněk, dole zleva P. Bříza, Líkař, zcela vpravo bratr Dominik

stoupil do civilního zaměstnání u vojenské správy. Později pracoval na Státním úřadu statistiky v Praze. Po vyšetřování skupiny P. Holakovského mohl pracovat pouze jako dělník, zaměstnán byl ve výrobě lodních motorů v ČKD, později v Lokomotivce. Po propuštění P. Dr. Adámka z vězení u něho začal tajně studovat bohosloví. V roce 1968 nastoupil do pátého ročníku semináře v Litoměřicích.

Kněžské svěcení přijal 29. června 1969 z rukou otce biskupa Tomáška a nastoupil jako kaplan v Sokolově. Od roku 1970 do roku 1991 byl administrátorem v Chodově. Od roku 1991 působil na Svaté Hoře v Příbrami. Ze Svaté Hory spravoval v letech 1997 až 2006 jako administrátor excurrando farnost Bohutín.

Do roku 2016 vypomáhal jako duchovní ve svatohorské bazilice Nanebevzetí Panny Marie. Na Svaté Hoře působil jako provinciální vikář, v letech 1993 až 1996 a 1999 až 2002 zastával úřad rektora kláštera, působil jako exercitátor a zpovědník. Až do své smrti se svědomitě staral o svatohorskou zahradu.

Co se stalo na Svaté Hoře

- ❑ 10. listopadu...
... proběhl další **Kontrolní den** u Svatohorské studánky.
- ❑ 12. listopadu...
... navštívil místní kněze **biskup Zdenek Wasserbauer**, aby s nimi pohovořil o situaci na Svaté Hoře. Zašli si spolu také na oběd.
- ❑ 12. listopadu...
... se v Barokním refektáři potkaly v rámci **Kytarové přehlídky** mladí talentovaní studenti s kytarovým virtuosem Pavlem Štajdlem.

- ❑ 13. listopadu...
... proběhl druhý večer **přípravy na společný život**, tentokrát s tématem spirituality ve vztahu.
- ❑ 15. listopadu...
... se v rámci **pravidelného setkávání** skupina mladých lidí ve věku 13–18 let vydala do ulic města Příbram zjišťovat, co je pro náhodné lidi na ulici v životě nejdůležitější. Poté o tom debatovali.
- ❑ 16. listopadu...
... několik párů absolvovalo pod vedením P. Miloše **přípravu na křest** svého dítěte.
... se sešel tým projektu **Programů pro školy**, aby se společně připravili na prosincový nápor škol a školek s adventním programem.
- ❑ 17.–20. listopadu...
... pod vedením P. Ondřeje Salveta prožila skupina kněží z celé republiky v chladném počasí své **duchovní cvičení** v exercičním domě.
- ❑ 18. listopadu
... Svatou Horu na **vikariátní konferenci** v Petrovicích reprezentoval farář P. Miloš.
- ❑ 21.–22. listopadu...
... v Exercičním domě přespávala skupina **kurzů Alf** z farnosti Praha-Uhřetěves. Kaplan Matěj s nimi strávil páteční večer a povídal si s nimi o Duchu svatém.

- ❑ 22. listopadu...
... mohli přítomní debatovat pod vedením jáhna Pavla v rámci pravidelných **Malých filmových exercičií** tentokrát nad filmem „Co dál doktore?“
... se ve farním sále sešel ke svému zasedání **výbor Matice Svatohorské**.
- ❑ 24. listopadu...
... byly prováděny **opravné práce na trezorech** v bazilice.
- ❑ 27.–30. listopadu...
... vstoupili do adventní doby společnou tvorbou ikon účastníci **Ikonomiseckého kurzu**, který probíhal v exercičním domě.
- ❑ 29. listopadu...
... proběhly v bazilice **opravné práce na topeních**, byly na nich nově instalovány plechové kryty bránící špinění stěn v důsledku proudění teplého vzduchu.
... v rámci pravidelného setkávání mladých lidí se tentokrát vyráběly **adventní věnce**. V hlasování nakonec zvítězil věnec vyrobený klučiči skupinou.
- ❑ 30. listopadu...
... začala **adventní doba**, čas přípravy na Vánoce.
... při farní mši v 11.00 obdrželi 3 muži, které připravoval **P. Miloš**, svátost biřmování z rukou bývalého svatohorského faráře Mons. Stanislava Příbyla.
... **P. Miloš** spolu s Mons. Stanislavem Příbylem slavili slavnostní mši svatou na Karlštejně, kde je P. Miloš kanovníkem.
- ❑ 3. prosince...
... poprvé proběhla v potměné bazilice **rorátní mše svatá při svíčkách**, ta se opakovala v adventu každou středu.
... v rámci koncertního cyklu **Adventní advent** večer baziliku zaplnili lidé, kteří si přišli poslechnout koncertní provedení rorátů v podání Ritornella a Schola Cantorum Pilsensis pod vedením Michaela Pospíšila.
- ❑ 5.–7. prosince...
... prožili **adventní duchovní obnovu** v Exercičním domě exercitanti pod vedením redemptoristy P. Petra Beneše.
- ❑ 6. prosince...
... poprvé v tomto roce ranní **rorátní mši svatou** doprovodili hudbou a zpěvem Svatohorští literáti. Podobně doprovodili rorátní mše svaté také zbylé adventní soboty.
- ❑ 9. prosince...
... se v kapli svatého Ignáce začaly stavět **jesličky**.

- ❑ 10. prosince...
... v bazilice večer v rámci cyklu **Adventní advent** vystoupil Vepřekův smíšený sbor a hosté pod vedením svatohorského regenschoriho Pavla Šmolíka. Zazněla sborová zpracování modliteb Ave Maria a Salve Regina.
- ❑ 11. prosince...
... v rámci přípravy na společný život proběhl třetí večer o **praktickém fungování ve vztahu** pod vedením manželského páru Sobotkových.
- ❑ 13. prosince...
... bylo možné při **Malých filmových exercičiích** zhlédnout film s názvem „A co dál doktore?“ Následnou debatu moderoval jako vždy jáhen Pavel.
... se při pravidelném setkání mladí lidé zabývali otázkou tělesnosti a péče o vlastní tělo.
- ❑ 14. prosince...
... se konalo první Biblické odpoledne. Během hodinového odborného výkladu doplněného poutavou prezentací **P. Miloš** postupně uvádí posluchače do jednotlivých knih, příběhů a reálií biblického textu.
- ❑ 15. prosince...
... probíhaly v bazilice **práce s kamerami**.
- ❑ 16. prosince...
... hostila Svatá Hora **vikariátní konferenci**.
- ❑ 17. prosince...
... pokračoval koncertní cyklus Adventní advent vystoupením K. Falcíkové, Pavla Šmolíka a dalších, kteří provedli **adventní kantáty** a další kompozice převážně českých autorů.
... večer se poprvé setkala ke svému jednání nově **ustanovená ekonomická rada** farnosti.
- ❑ 18. prosince...
... v barokním refektáři obdrželi úspěšní žáci Základní školy Příbram VIII **certifikát Cambridge English**.
- ❑ 19. prosince...
... jáhen Vojtěch Poppr vedl v bazilice bohoslužbu **slova pro Charitu Příbram**.
... **P. Miloš** a P. Matěj navštívili oběd Charity Příbram, popřáli pozhnané Vánoce a zazpívali a zahráli několik koled.
... se klienti Charity Příbram, rodiny s dětmi sešli v barokním refektáři ke společnému **předvánočnímu posezení**, součástí bylo také několik her a aktivit pro děti.
... byla v Mníšecké kapli zahájena tradiční **výstava betlémů**.

- ❑ 21. prosince...
... ožilo svatohorské sklepení při milém **předvánočním zpívání**.
- ❑ 22. prosince...
... byla do baziliky instalována velká **vánoční jedle**, která byla druhý den také krásně ozdobena.
... přinesli příbramští skauti a skautky na Svatou Horu **betlémské světlo**, které si následně mohli návštěvníci odnést do svých domovů po celý čas Vánoc.
- ❑ 24. prosince...
... byly hojně navštíveny všechny tři bohoslužby, které se ten den konaly. Rorátní mše svatá v 6.00 a **vánoční bohoslužby** v 17.00 i ve 22.00.
- ❑ 25. prosince...
... praskala bazilika ve švech také při tradiční akci „**Zpívání u jeslíček**“. Ta se ve stejném provedení opakovala ještě 26. 12. a 1. 1.
- ❑ 26. prosince...
... na svátek sv. Štěpána bylo možné ve večerních hodinách navštívit **Vánoční koncert Matice Svatohorské**, při kterém vystoupil Vepřekův smíšený sbor, Pavel Šmolík a Kateřina Falcíková.
- ❑ 27. prosince...
... byly požehnány při bohoslužbách **lahve vína**, které si mohli lidé donést.
- ❑ 28. prosince...
... se při biblické hodině **P. Miloš** věnoval úvodu do knih Pentateuchu.
- ❑ 29. prosince...
... byla promítána v rámci Malých filmových exercicií ve farním sále pohádka „**Kniha džunglí 2**“, která přilákala více návštěvníků než obvykle.
- ❑ 31. prosince...
... při večerní mši svaté bylo možné děkovat za uplynulý kalendářní rok a po jejím skončení **P. Miloš s P. Matějem popřáli** všem přítomným požehnání **do následujícího roku** a připili si s nimi v mrazivém počasí sektem.

... zaplnilo 50 mladých lidí exerciční dům, kde si pod vedením kaplana Matěje užívali společný silvestrovský program poskládaný z her, zábavy, ale také zamyšlení a půlnoční mše svaté.

- ❑ 4. prosince...
... se skupina zájemců na Svaté Hoře poprvé potkala se **základy kontemplativní modlitby** - křesťanské meditace, které od ledna bude probíhat každé dva týdny v neděli večer od 18.00.
- ❑ 5. prosince...
... se poprvé uskutečnil nadnárodní projekt „**Modlitba za bezpečný svět**“, který se přesunul na Svatou Horu. V rámci komponovaného večera, který byl tentokrát věnován Indonésii, postupně vystoupili student Matěj Mosler, redaktor ČT Jiří Václavěk a také svatohorský farář **P. Miloš**.
- ❑ 6. ledna...
... vystoupil na tříkrálovém průvodu města Příbrami také farář **P. Miloš**.
... vystoupil Vepřekův smíšený sbor na **Tříkrálovém koncertě** ve svatohorské bazilice.
- ❑ 11. ledna...
... se dalších několik párů zúčastnilo **přípravy na křest dítěte**.
... bylo tématem **biblického odpoledne** uvedení do historických knih Starého zákona.
... z baziliky byla uklizena **vánoční jedle**.
- ❑ 14. ledna...
... po nějakém čase opět dorazila doktorka **Věra Smolová**, aby nás ve své přednášce uvedla do dalších milostí vyobrazených v ambitech. Součástí večera byla také tradiční oblíbená ochutnávka svatohorského vína.
- ❑ 15. ledna...
... proběhlo pod vedením P. Miloše **čtvrté setkání přípravy na společný život**.
- ❑ 17. ledna...
... byl při **Malých filmových exerciciích** promítán film „Výchozí bod“.
... jsme se při večerní mši zvláště modlili za všechny lidi, kteří se v církvi necítí doma. Až do prázdnin se jednou za měsíc takto budeme zvláště modlit za různé skupiny lidí, které by se mohly ocitnout na okraji našeho zájmu nebo pozornosti.
... poprvé proběhlo také **setkání mladých** lidí ve věku 18–26 let. Prvním tématem byla otázka (ne) přijetí v církvi.

- ❑ 21. ledna...
... jsme si připomněli **výročí povýšení Svaté Hory** na baziliku minor.
- ❑ 25. ledna...
... se několik lidí **poprvé setkala s P. Milošem**, aby spolu započali přípravu na přijetí svátosti biřmování.
... uvedl **P. Miloš** při biblickém odpolední přítomné do knihy Jozue.
- ❑ 27. ledna...
... měla ZUŠ Příbram v refektáři **třídní koncert**.
- ❑ 2. února...
... jsme slavili svátek **uvedení Páně do chrámu**, a tak bylo možné si na mše svaté donést k požehnání vlastní svíčky.
... v pravé poledne nuncius Jude Tadeus Okolo oznámil jmenování nového pražského arcibiskupa. Stal se jím bývalý dlouholetý svatohorský farář a současný biskup litoměřický **Mons. Stanislav Příbyl**.
... večer zažila Svatá Hora vzácnou chvíli, kdy ji navštívila **delegace velvyslanectví z Iráku**, která se přijela zúčastnit večera věnovaného právě Iráku v rámci projektu „Modlitba za bezpečný svět“. „Děkuji vám všem jménem Iráku a iráckého lidu. Velmi si vážím

toho, že vaše církev nemyslí pouze na sebe, ale i na naši zemi a že jí záleží na tom, aby v míru žila nejen Česká republika, ale i Irák a ostatní státy. Bůh vám požehnej,“ řekl první sekretář iráckého velvyslance pan Haider na závěr večera.

- ❑ 3. února...
... bylo možné podle starobylé tradice při obou mších svatých přijmout tzv. **svatoblažské požehnání**.
- ❑ 5. února...
... proběhlo poslední závěrečné setkání **přípravy na společný život**. Další cyklus začne na konci února ve čtvrtek 26. 2.
- ❑ 7. února...
... se při **Malých filmových exerciciích** promítal

filmu „**INVICTUS: Neporažený**“ a s následnou debatou vedenou jáhnem Pavlem se protáhl až do večerních hodin.

... mladí lidé do 18 let při pravidelném setkání debatovali tentokrát o vztazích se svými rodiči, o tom, co by od nich potřebovali, v čem se jim chtějí podobat a čeho se naopak vyvarovat.

- ❑ 8. února...
... bylo tématem **biblického odpoledne** povídání o dobytí zaslíbené země.
- ❑ 11. února...
... na **svátek Panny Marie Lurdské** přijali nemocní lidé, kteří o to měli zájem, při mších svatých ráno i večer společně pomazání nemocných.
... se konala letošní **druhá přednáška doktorky Věry Smolové** o milostech ze svatohorských ambítů. Opět nechyběla ani ochutnávka vína.
- ❑ 14. února...
... zažila Svatá Hora velkou slávu u příležitosti připomenutí tří redemptoristů, kteří by se letos dožili sta let - **P. Břetislava Vaňka, P. Karla Brízu a P. Ladislava Škrni**. Zmíněné redemptoristy jsme si nejdříve připomněli na hřbitově, následně byla večer k jejich připomínce sloužena v bazilice mše svatá. Předsedal jí nově jmenovaný pražský arcibiskup Mons. Stanislav Příbyl, CSsR, za doprovodu bratří redemptoristů, mezi nimiž nechyběli ani otcové David, Pavel a Jan, kteří Svatou Horu opustili loni v srpnu. Dalšími koncelebranty byli slovenský provinciál redemptoristů P. Jozef Mihok, brežohorský farář P. Robert Cieszkowski. Liturgii doprovodila hudba redemptoristických skladatelů.
- ❑ 15. února...
... se opět několik párů společně **připravovalo na křest dítěte**.
- ❑ 18. února...
... jsme na **popeleční středu** vstoupili společně do postního období tím, že jsme si nechali sypat na hlavu popel.
- ❑ POUTNÍCI
V závorce je uveden počet osob + kněží. Toto je záznam poutníků, o nichž víme nebo se nám přihlásili a slavili mši svatou. Především malé skupiny nebo ti, kteří se nám nepřihlásili v sakristii, nejsou v naší evidenci.
8. listopadu - RKF Rokycan (33+1), 15. listopadu - Německo, 6. prosince - RKF Mníšek pod Brdy (72+1), 12. 12. - Písek, 6. února - Rakousko (38+1), 11. února - Jižní Korea (30+2)

Připravil P. Matěj Jirsa

Zajímavé knihy

pro vás vybral Pavel Šmolík

Zpověď? Ne!

Nechci! Neumím! Nezvládnu to!

Miloš Szabo

Kniha nejen pro křesťany, ale i pro hloubavé čtenáře, kteří se zajímají o náboženské a filozofické otázky. Současný svato-horský farář Miloš Szabo se obrací ke všem, zvláště k mladým lidem, a píše upřímně o Bohu i o svých pochybnostech při hledání víry. Kniha je napsaná formou rozhovorů. V kapitolách Život, to je jízda, Jak získat Boha pro demokracii (resp. pro sebe), Taková zvláštní vysokorychlostní energie, Hledání důležitých rozcestí, sděluje své zkušenosti hluboce věřícího člověka, zároveň nadšeného obdivovatele všech moderních hi-fi technologií, počítačů i internetu, který mluví dnešním jazykem mládeže.

2006, Aurora (Praha)

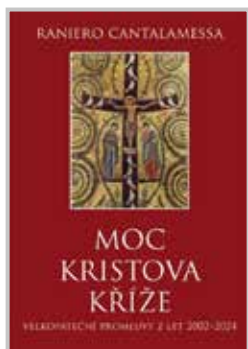

Půst a Velikonoce pro nejmenší

Lea Faberová

Hravý průvodce postní a velikonoční dobou v jednoduché sešitové formě obsahuje dvacet zábavných úkolů, které dětem přibližují důležité události velikonočních svátků. Děti v něm nenásilným způsobem získají možnost připravit se na největší křesťanské svátky roku – Velikonoce. V sešitu najdeme rozmanité úkoly. Na děti čekají omalovánky, hledání rozdílů, bludiště, spojovačky, puzzle a další hry. Uprostřed sešitu je vložena dvoustrana se samolepkami. Na poslední stránce pak najdeme řešení úkolů.

Karmelitánské nakladatelství 2026 [2. vydání]

Moc Kristova Kříže

Velkopáteční promluvy z let 2002–2024

Raniero Cantalamessa

Kniha nabízí u nás dosud nepublikované velkopáteční promluvy otce Raniera Cantalamessy z let 2002–2024, jež pronášel coby papežský kazatel v bazilice sv. Petra za přítomnosti papeže a představitelů vatikánské kurie; záměrně jsme vynechali promluvy z let 1980–2001, které již v češtině vyšly. Jde o hluboké meditace nad tajemstvím Kristova kříže, vycháze-

jící vždy z biblických textů velkopátečních obřadů, se snahou o propojení s aktuálním děním v církvi i ve společnosti.

Paulínky 2026

Jak dál po křtu dítěte

Příručka pro rodiče a kmotry

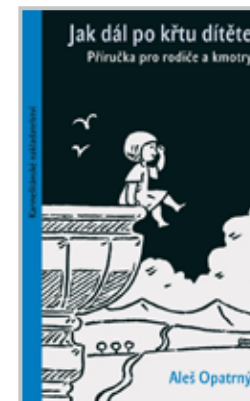
Aleš Opatrný

Jak mohou rodiče a kmotři pomoci dětem a dospívajícím s tím, aby důvěřovali Bohu a navázali vztah s Ježíšem?

Odpověď není jednoduchá. Celé dobrodružství ovšem začíná křtem a pokračuje. Křesťanství není kouzelný proutek, který by chránil člověka před omylem. Je to spíš velká opora, jež stojí na Boží lásce a věrnosti a na zkušenosti církve ze dvou tisíciletí dějin. Díky němu zakoušíme nezištnou lásku, kterou miluje Bůh, milosrdenství, které jinde takovou měrou nenajdeme, i lásku těch, kdo žijí z Boží lásky. Inspiruje nás, abychom neopláceli zlé za zlé, ale odpouštěli, abychom příliš nekalkulovali, ale nezištně rozdávali lásku, abychom žili bohatý život i v nesnázích.

Autor nedává univerzální recept, „jak na to“. Ukazuje na zásadní věci, na které je dobré dbát, aby dar křtu nebyl zbytečně zmařen. Součástí knížky je i příloha se základními texty.

Karmelitánské nakladatelství 2026

A přesto řící životu ano

Psycholog prožívá koncentrační tábor

Viktor Emil Frankl

Kniha spojuje dva slavné texty Viktora E. Frankla (1905–1997), psychiatra s českými kořeny a zakladatele logoterapie. Spis „Psycholog prožívá koncentrační tábor“ vznikl během necelých dvou týdnů v prosinci 1945. Autor v něm popisuje, jakými fázemi odlidštění museli vězni procházet a jakou oporou jim byl duchovní rozměr života. Hra „Synchronizace v Birkenwaldu“ z roku 1948, napsaná působivým skicovitým způsobem, je myšlenkovým i literárně-dramatickým experimentem. Propojují se v něm Franklovy osobní zážitky z vyhlazovacího tábora s pomyslnou reflexí a živým dialogem tří filozofů, kteří mu byli blízcí – Sokrata, Spinozy a Kanta. Podle Frankla vždycky zůstává v člověku prostor svobody a odpovědnosti, kterého se nesmí za žádnou cenu vzdát, a to i v extrémní situaci: „Nic nemůže udolat člověka, který si vědomě přeje mít životní cíl.“

Karmelitánské nakladatelství 2022

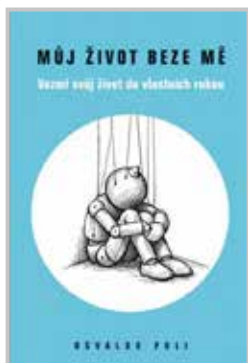
Sedm hříchů Radkina Honzáka

Radkin Honzák, Jan Dražan

Známý psychiatr a nekonformní popularizátor otázek a možných odpovědí problematiky nalézající se na stykových plochách psychiatrie, etiky a filosofie odkrývá s neskutečnými znalostmi i humorem sobě vlastním základní lidské hříchy a tajemná zákoutí naší psychiky. Kdo jsi bez viny... Hoď kamenem? Hřích je starý jako lidstvo samo. Kdo z nás někdy nezhřešil. Kdysi platilo sedm smrtelných hříchů.

Platí ještě dnes? Co nás vede k tomu hřešit? Má na vrch rozum, nebo pradávnné zvířecí instinkty? Hřešíme víc než dřív? Nebo jenom blbneme? A existují vůbec hříchy, když už v nic nevěříme? Matador české psychiatrie přichází s kůží na trh. Jak hřešili lidé v dějinách, jak hřešíme dnes a jak hřeší sám autor?

Zed' 2025

Můj život beze mě

Vezmi svůj život do vlastních rukou

Osvaldo Poli

Existují lidé, kteří se dusí v jakémisi neviditelném vězení. Nejsou svobodní, protože nedovolují svému pravému já, aby se projevilo. Nejednají podle toho, co skutečně cítí a co si doopravdy myslí. Živoří, aniž by měli skutečnou účast na svém životě. Necítí se „uvnitř“ jako režisér svého života, ale jako jeho divák či loutka, jimiž hýbou drátky jejich vlastních strachů. ...

Jaké psychologické viry mají moc podlomit v člověku základní důvěru v sebe sama? Jaké mechanismy vedou k sebezníčení? Jaké skryté strachy vedou člověka k tomu, aby žil svůj život jakoby „sám bez sebe“?

Za tyto úvahy vděčím lidem, kteří se mnou sdíleli své pocity ztracenosti a našli v sobě sílu znovu přijmout svou identitu. Překonali ochromující strachy, jež jim bránily být samí sebou, mluvit ze srdce a jednat podle svého přesvědčení... Řekli si: Začnu sám od sebe. Nežrídka jde o období krize, kdy nám život nabízí poslední možnost, jak se naučit žít autentičtější způsobem.

A nikdy není příliš pozdě: Některé růže mohou rozkvést i v prosinci.

(z úvodu autora)

Paulínky 2025

Svatá Hora

Nedělní varhanní půlhodinky

9. ročník

3. května až 4. října
každou neděli
ve 14.00 hodin

Youtube

Facebook

MINISTERSTVO
KULTURY

Koncertní řada se koná za významné finanční podpory MKČR,
Matice Svatohorské, Města Příbram a Česko-německého fondu budoucnosti

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2026

22. 3.–25. 3. Exercicie pro policisty a vojáky	Mons. Tomáš Holub	3 050 Kč
29. 3.–2. 4. Exercicie „Příprava na velikonoce“ **	P. Miloš Szabo	4 000 Kč
29. 3.–5. 4. Exercicie „Svatý týden s Otcem Milošem“ **	P. Miloš Szabo	6 700 Kč
2. 4.–5. 4. Exercicie „Triduum“ *	P. Miloš Szabo	2 700 Kč
16. 4.–19. 4. Exercicie „Liturgie a ticho“ Rekolekce (nejen) pro služebníky ve farnostech	P. Radek Tichý, P. Angelo Scarano	3 050 Kč
23. 4.–26. 4. Exercicie „Hledání Boží tváře s papežem Františkem“	P. Tomáš Petráček	3 050 Kč
30. 4.–4. 5. Exercicie pro Čechy a Slováky z Rumunska	Mons. Josef Žák	3 900 Kč
19. 5.–22. 5. Exercicie pro všechny	Mons. Josef Žák	3 050 Kč
22. 5.–24. 5. Exercicie pro skautky a skauty *	P. Matěj Jirsa	2 050 Kč
28. 5.–31. 5. Exercicie s P. Karlem Satoriou	P. Karel Satoria	3 050 Kč
5. 6.–7. 6. Duchovně odpočinkový víkend pro všechny *	P. Matěj Jirsa	2 050 Kč
18. 6.–21. 6. Exercicie pro ženy „Biblické ženy“	P. Miloš Szabo	3 050 Kč
26. 6.–30. 6. Exercicie pro všechny s Matoušem	P. David Vopřada	3 900 Kč
6. 7.–10. 7. Exercicie v mlčení	P. Angelo Scarano	3 700 Kč
15. 7.–19. 7. Ikonopisecký kurz. Příhlášky a informace: DamianM@seznam.cz	p. Martin Damian,	7 600 Kč
23. 7.–26. 7. Exercicie pro zdravotníky a lékaře	P. Martin Moravec, O.Cr.	3 050 Kč
25. 8.–30. 8. Ignaciánské exercicie „Růst v modlitbě“	P. Jan Regner, S.I.	4 800 Kč
14. 9.–18. 9. Exercicie s redemptoristou „Neprosím, abys je ze světa vzal.“ Současnost jako výzva pro křesťanství *	P. Petr Beneš, CSsR	3 700 Kč
8. 10.–11. 10. Exercicie „Zastavení se na Hoře“ (duchovní ztišení pro manželské páry)	P. Miroslav Auxt	3 050 Kč
15. 10.–18. 10. Exercicie „Poslední čtyři věci člověka“	P. Vít Uher	3 050 Kč
15. 11.–20. 11. Exercicie pro kněze	P. Ondřej Salvat	4 550 Kč
10. 12.–13. 12. Adventní duchovní obnova pro všechny - Svatý František z Assisi	Fr. Radek Navrátil, OFMCap.	3 050 Kč

Exercicie začínají v první den konání večerí v 17.30 / * v 17.00 mši svatou / ** v 11.00 mši svatou / *** obědem

Ceny kurzů jsou pevně stanoveny bez ohledu na reálnou délku účasti frekventanta. V ceně není zahrnut místní poplatek 25 Kč/den
Příhlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591
nebo e-mailem na adrese office@farnost-svatahora.cz. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

1. 3. **2. neděle postní.** Při mši svaté v 11.00 druhé skrutinium katechumenů.
2. 3. **Modlitba za Írán.** Mše svatá v 17.00, po ní komponovaný večer o Íránu. Celý měsíc informační panely v Pražské kapli.
11. 3. **Přednáška PhDr. V. Smolové** v 17.30 v refektáři. Příběhy ze svatohořských ambitů – III. ročník Lidé a místa ze 100 milostí P. M. Svatohorské.
19. 3. **Sv. Josefa**, slavnost. Doporučený svátek
22. 3. **5. neděle postní.** Při mši svaté v 11.00 třetí skrutinium katechumenů.
25. 3. **Zvěstování Páně**, slavnost. Doporučený svátek
28. 3. **Žehnání motocyklů** v 15.00 na svatohořském náměstí.
29. 3. **Květná neděle.** Mše sv. v 9.00 a 11.00 začínají průvodem s ratoolestmi z náměstí.
2. 4. **Zelený čtvrtek.** Mše svatá jen v 17.00 na památku poslední večere.
Po mši svaté adorace Nejsvětější svátosti v Getsemanské zahradě. Možnost získat plnomocné odpustky. Mše svatá v 7.00 se nekoná.
3. 4. **Velký pátek.** Den přísného postu. V 15.00 Křížová cesta v parku. V 17.00 Velkopáteční obřady. Možnost získat plnomocné odpustky.

4. 4. **Bílá sobota.** Boží hrob otevřen od 7.00. Obřady velikonoční vigilie se křtem a biřmováním ve 20.00.
Možnost získat plnomocné odpustky. Mše sv. v 9.00 se nekoná.
5. 4. **Boží hod velikonoční**, zasněžený svátek. Žehnání pokrmů při každé mši sv.
6. 4. **Pondělí velikonoční.** Mše sv. v 9.00 a 17.00. Modlitba za bezpečný svět – Modlitba za Irsko: mše svatá v 17.00, po ní komponovaný večer o Irsku. Celý měsíc informační panely v Pražské kapli.
12. 4. **2. neděle velikonoční** (Neděle Božího Milosrdenství). V 15.00 Korunka k Božímu milosrdenství. V 18.00 Velikonoční koncert Matice Svatohorské (Irena Chřibková – varhany, Roman Janál – zpěv).
15. 4. **Přednáška PhDr. V. Smolové** v 17.30 v refektáři.
4. Příběhy ze svatohořských ambitů – III. ročník Lidé a místa ze 100 milostí Panny Marie Svatohorské.
3. 5. **Nedělní varhanní půlhodinky. Zahajovací koncert** 9. ročníku cyklu Nedělních varhanních půlhodinek ve 14.00.
Další koncerty každou neděli ve 14.00 do 4. 10. 2026 včetně.
4. 5. **Modlitba za bezpečný svět** – Modlitba za Island: mše svatá v 17.00, po ní komponovaný večer o Islandu.
Celý měsíc informační panely v Pražské kapli.
9. 5. **25. Arcidiecézní poutí** / Den modlitby za duchovní povolání. Mše sv. v 11.30. Celebrique arcibiskup pražský. Ostatní mše sv. v 9.00 a 17.00.
10. 5. **6. neděle velikonoční.** Mše sv. v 9.00 a 11.00 s gregoriánským chorálem (Schola Cantorum Pilsensis).
Den matek – poděkování matkám při mších sv. v 9.00 a 17.00. Květnový koláč 8.30–13.00 – dobročinná akce v ambitech.
13. 5. **Přednáška PhDr. V. Smolové** v 17.30 v refektáři.
5. Příběhy ze svatohořských ambitů – III. ročník Lidé a místa ze 100 milostí Panny Marie Svatohorské.
14. 5. **Nanebevstoupení Páně**, slavnost. Doporučený svátek. Hudba při mši sv. v 17.00: P. Eben – Mešní proprium, ordinarium.
24. 5. **Seslání Ducha Svatého**, zasněžený svátek. Možnost získat plnomocné odpustky.
29. 5. **Noc kostelů**, Tradiční večer otevřených chrámů. Začátek v 17.00 mši sv. a Svatohořským Zdrávasem na pozhánání.
30. 5. **Poutí Matice Svatohorské.** Mše sv. v 10.00 v bazilice, poté výroční schůze členů Matice Svatohorské. Další mše svaté v 9.00 a 17.00.
1. 6. **Modlitba za bezpečný svět** – Modlitba za Itálii: Mše svatá v 17.00, po ní komponovaný večer o Itálii.
Celý měsíc informační panely v Pražské kapli.
4. 6. **Těla a Krve Páně**, slavnost. Doporučený svátek. Hudba při mši sv. v 17.00: P. Eben – Mešní proprium, ordinarium.
Možnost získat plnomocné odpustky.
6. 6. **Řeckokatolická poutí.** Sv. liturgie v 10.30 u Korunovačního oltáře, modlitba posv. růžence v 9.30, ve 14.00 mariánský akathist.
7. 6. **Oslava Božího Těla.** Mše sv. v 9.00, následuje eucharistický průvod. Ostatní bohoslužby z 12. neděle v mezidobí.
12. 6. **Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**, slavnost. Možnost získat plnomocné odpustky.
13. 6. **Korunovace – vigilie.** Mše sv. v 19.30 u Korunovačního oltáře, celebrique Mons. Michael Slavík. Následuje světelný průvod.
Ostatní mše sv. v 9.00 a 17.00. Možnost získat plnomocné odpustky.
14. 6. **294. výročí Korunovace** (1732). Slavnost. Hlavní mše svatá v 9.00 u Korunovačního oltáře, celebrique Mons. Josef Suchár, farář z Neratova. Následuje průvod s milostnou soškou. V 16.30 zpívané nešpory. Bohatý doprovodný program. Možnost získat pln. odpustky.
29. 6. **Sv. Petra a Pavla**, slavnost. Doporučený svátek. Možnost získat plnomocné odpustky.
5. 7. **Sv. Cyrila a Metoděje**, slavnost. Doporučený svátek.
6. 7. **Modlitba za bezpečný svět** – Modlitba za Curaçao: mše sv. v 17.00, po ní komponovaný večer o Curaçao. Celý měsíc inf. panely v Pr. kapli.
26. 7. **Sv. Jáchyma a Anny.** Mše sv. v 9.00 v bazilice. Mše sv. v 11.00 bude u venkovního oltáře sv. Jáchyma a Anny.
3. 8. **Modlitba za bezpečný svět** – Modlitba za Jersey: mše sv. v 17.00, po ní komponovaný večer o Jersey. Celý měsíc inf. panely v Pr. kapli.
7. 8. **Poutí nemocných a zdravotně postižených.** Mše sv. v 10.00 s udělováním svátosti pomazání nemocných.
15. 8. **Nanebevzetí Panny Marie**, poutní slavnost. Doporučený svátek. Mše sv. u Korunovačního oltáře z vigilie v 19.30. Možnost získat plnomocné odpustky. Celebrique apoštolský nuncius Mons. Jude Thaddeus Okolo. Následuje světelný průvod. Další mše sv. v 9.00 a 17.00.
16. 8. **Poutní slavnost.** Hlavní mše svatá u Korunovačního oltáře v 11.00, celebrique strahovský opat Daniel Peter Janáček.
Ostatní bohoslužby jako v neděli (z 20. neděle v mezidobí). Možnost získat plnomocné odpustky.

Otevírací doba areálu a na Svaté Hoře**Pondělí–neděle 6.30–18.00****Bohoslužby na Svaté Hoře****Mše svaté**

pondělí 17.00
 úterý 7.00, 17.00
 středa 17.00
 čtvrtek 7.00, 17.00
 pátek 17.00
 sobota 9.00, 17.00
 neděle 9.00, 11.00, 17.00

Zahájení a ukončení (každého) dne

6.57 Anděl Páně a vystavení milostné sošky
 17.45 (po večerní mši) Svatohorský Zdravas a požehnání na závěr dne

Společná modlitba růžence

středa 16.30
 sobota 8.30

Litanie k Božskému Srdci

první pátek v měsíci 16.30

Přinesené nebo elektronicky zaslané modlitební úmysly

při mši svaté v sobotu 17.00

Zpívané nešpory

neděle 16.30

Výstav Nejsvětější Svátosti

celoročně v Adorační kapli 7.00–18.00

Kontakty na duchovní správu

Adresa Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie ● Svatá Hora 591 ● 261 01 PŘÍBRAM II

Nový email farnosti basilica@farnost-svatahora.cz

Farář P. ICLic. Mgr. Miloš Szabo, Th.D., 608 099 456, milos.szabo@farnost-svatahora.cz

Farní vikář P. Mgr. Matěj Jirsa, 732 507 103, matej.jirsa@farnost-svatahora.cz

Číslo účtů ŘK farnost: 520395309/0800 ● Matice Svatohorská: 523967309/0800

Svatohorské poutní muzeum, průvodcovská služba a prodejna

Odpovědná osoba Martina Jechortová

Kontakt +420 731 619 800, +420 318 429 943,

Otevírací doba neděle celoročně 9.00–17.00 • V.–IX. 9.00–17.00 • X.–IV. 9.00–16.00

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V.–IX. denně v otevíracích hodinách prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou. Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, objednávejte v předstihu písemně nebo e-mailem. Prohlídky v zimním období je třeba předem domluvit, min. počet osob je 5. Jako alternativu pro jednotlivce nabízíme v tomto období prohlídku se zapůjčeným textem. Informace v prodejně v ambitu.

- **s koncertem** po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka areálu s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na velké varhany v bazilice.

- **expozice muzea** každý den v otevírací době prodejny.

- **sklepnicích prostor a zvonice** prohlídky jsou možné ve vybraných termínech/po domluvě.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, z. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925, matice@farnost-svatahora.cz
 Od roku 2017 vychází 4x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu – dobrovolný dar
 (náklady na 1 výtisk činí 20 Kč + poštovné). Řídí redakční rada. Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s. č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání, pište na adresu redakce.

Uctění památky na příbramském hřbitově

Mše svatá u příležitosti 100 let tří redemptoristů v sobotu 14. února 2026

Foto Radoslav Vněčák, Člověk a víra

*Yelyzaveta Piddubniak
Studentka učebního oboru reprodukční grafik na Waldorfské škole Příbram*